

[Bausgaard.]

måtte det være, fordi der på Fyn endnu er så megen saglig fornuft, at et større antal sogne endnu ikke har venstreflertal, og hvis vi skulle være enige om, at det fortsat skal være den saglige fornuft, der skal råde, får de det heller ikke. Derfor er problemet blevet særlig aktuelt på Fyn.

Jeg har et eksempel, som jeg tror vil være et skoleeksempel på, hvordan det vil komme til at virke, hvis man ikke tager saglige hensyn, men følger en politisk parole i amtsrådenes afgørelser i stedet for at foretage en vurdering af den enkelte kommunes særlige forhold. I det pågældende sogn findes 3 store gårde, som tilsammen ejer mere end halvdelen af kommunens jord. Sognerådet indstillede uændrede ligningsforhold, men selvfølgelig måtte amtsrådets venstre-konservative flertal vise sin velvilje over for Landboforeningernes aktion, og man ændrede ligningsforholdet til fordel for de faste ejendomsskatter. Se, dette kunne jo være begrundet, hvis der var sket nogen udvikling af betydning i sognet, men siden sidste ligning for 4 år siden er der bygget i alt 5 arbejderhuse, siger og skriver fem huse, hverken mere eller mindre. Amtsrådets ændring betyder, at der for disse 3 store gårdes vedkommende sker en lettelse i de faste skatter på formentlig omkring 8 000 kr., som nu væltes over på kommunens andre skatteydere, og da det er et udpræget landsogn, betyder overvæltningen, at sognets husmænd nu skal betale mere, ganske specielt den unge husmand, som i modsætning til de store godsejere er tvunget til at have en indtægt — uden indtægt kan han ikke betale sine afdrag på sin gæld. Den form for landbrugsvenlig skattepolitik, som går ud på at lette skatten for godsejere og proprietærer og lade den unge husmand betale mere, den form for landbrugsvenlig skattepolitik deltager jeg ikke i.

Så har jeg et andet eksempel, som kan tjene til at understrege, hvordan det kan gå, når man lefter for stemninger og lader saglige hensyn ude af betragtning. I den fynske kommune, jeg her vil bruge som eksempel, findes 2 store avlsgårde, som begge ejes af folk, der ikke er bosiddende i kommunen. Begge gårde er forpagtet ud, og i det ene tilfælde bor forpagteren heller ikke i kommunen. Sognerådet indstillede bl. a.

under hensyn hertil uændrede ligningsforhold, men amtsrådet var stadig tro mod parolen, og man ændrede også her. Denne lettelse af de faste skatter, som det venstre-konservative amtsrådsflertal gennemførte imod sognerådsflertallet, betød en lettelse for de to avlsgårde på formentlig tilsammen 12 000-13 000 kr., og den ene forpagter og begge de to ejere bor som nævnt ikke i kommunen. For nu at gøre vildfarelsen fuldkommen skal vi ikke stoppe her, for ved siden af disse gårde er der i kommunen omkring 150 sommerhuse, som ejes af folk fra Odense, og lettelsen i faste skatter for disse sommerhuse andrager formentlig omkring 5 000-6 000 kr. Det betyder en samlet lettelse af de faste skatter i denne kommune på henimod en snes tusinde kroner, og vel at mærke en lettelse, som ikke kommer folk til gode, som er bosiddende i kommunen. Man har altså fra venstre-konservativ side gennemtvunget en ændring i dette lille landsogn, som betyder en foræring til folk uden for sognet og en tilsvarende forøgelse af skatteudskrivningen for de folk, som bor i sognet, og denne lettelse, beklager jeg at måtte sige, er ikke fornuftig under hensyn til helheden. Den er end ikke viis over for landbruget, for det er et landsogn, der er tale om, og den lettelse, man har foræret folk boende uden for kommunen, skal betales af skatteydere i kommunen, og det vil i sidste ende komme til at betyde, at den lettelse, man har troet at give landbruget, har man ikke givet landbruget, men folk udensogns, således at landbrugere boende i sognet skal betale denne lettelse. Så ved jeg ikke, om det er nogen opmuntring for venstre og de konservative, at denne lettelse i første omgang kommer til at betyde, at det igen bliver de unge husmænd i det pågældende sogn, der bliver ramt.

Se, dette er eksempler, som efter min bedømmelse beviser, at man i den aktion, som Landboforeningerne har sat ind, og som politisk er blevet fulgt op af venstre og de konservative, ikke altid har taget saglige hensyn, og den er derfor efter min bedste bedømmelse ikke foretaget i lovens ånd.

Indenrigsministeren (Søren Olesen): Den ærede ordfører for forespørgerne udtalte, at det jo ikke er ligegyldigt, hvad en mini-